

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobců: **a) E. B., b) P. B., c) M. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2005, č. X/P, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2008, č. j. 12 Ca 68/2005 - 27,

takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobců ad b) P. B., bytem K. 63, T., a ad c) M. B., bytem K. 63, T., **se zastavuje.**
- II. Kasační stížnost žalobce ad a) E. B., bytem J. 160, T., S. M., **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 3. 6. 2008 podal původní žalobce J. B. kasační stížnost proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Městský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl stěžovatelu žalobu proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení č. X/P ze dne 23. 5. 2005, jímž žalovaná zamítla žádost stěžovatele o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 39/2000 Sb., neboť žalobce není osobou oprávněnou pro přiznání jednorázové peněžní částky.

Původní žalobce v průběhu řízení o kasační stížnosti zemřel. Z tohoto důvodu rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 1. 2010, č. j. 6 Ads 31/2009 - 81, že bude v řízení dále pokračovat s procesními nástupci původního žalobce, jejichž okruh tímž usnesením určil; usnesení nabylo právní moci dne 25. 2. 2010.

K výroku I.:

Stěžovatelé ad b) a ad c) doručili Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 3. 2010 přípis, v němž soudu oznamují, že kasační stížnost podanou původním žalobcem berou zpět.

Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, vzal-li návrhatele svůj návrh zpět. Poněvadž stěžovatelé ad b) a ad c) vzali uvedeným přípisem svoji kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. ve vztahu k nim zastavil. Přípis stěžovatelů byl koncipován jako zpětvzetí kasační stížnosti všech stěžovatelů (tedy i stěžovatele ad a/), avšak byl podepsán pouze stěžovateli ad b) a ad c). Nejvyšší správní soud tedy mohl přípis považovat za účinný procesní úkon pouze stěžovatelů ad b) a ad c), neboť pouze ti projevíli svou vůli předepsaným

způsobem (ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být každé podání účastníka podepsáno a datováno; tyto náležitosti zpětvzetí kasační stížnosti stěžovatele ad a/ nesplňovalo).

K výroku II.:

Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti stěžovatele ad a). Stěžovatel ad a) je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť je procesním nástupcem původního žalobce, tj. účastníka řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Nicméně stěžovatel ad a) nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti; podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem. Tato podmínka neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel sám, nebo jeho zaměstnanec či člen, který ho zastupuje nebo za něj jedná, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Původní žalobce byl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen ustanovenou zástupkyní; toto právní zastoupení zaniklo smrtí původního žalobce. Stěžovatel ad a) byl Nejvyšším správním soudem poučen o povinném zastoupení v řízení o kasační stížnosti a byl vyzván, aby Nejvyššímu správnímu soudu předložil plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti; stěžovatel byl též poučen o možnosti ustanovení zástupce soudem ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. (výzva ze dne 22. 2. 2010, č. j. 6 Ads 31/2009 - 83). Stěžovatel ad a) na výzvu soudu nijak nereagoval.

Poněvadž stěžovatel ad a) Nejvyššímu správnímu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti (nebo neprokázal, že sám má vzdělání vyžadované pro výkon advokacie) ve smyslu § 106 odst. 2, ani nepožádal o ustanovení zástupce soudem, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítl, neboť nebyl odstraněn nedostatek podmínky tohoto řízení a v řízení proto nelze pokračovat (§ 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.)

O nákladech řízení o kasační stížnosti (výrok III.) rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. ve vztahu ke všem kasačním stěžovatelům shodně; v případě zastavení řízení stejně tak v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu